

[Einer-Jensen.]

om Nedsættelse af Lønningen ved Nødhjælpsarbejde. Vi har i Udvalget drøftet Forslaget, men det er desværre ikke lykkedes at blive enig. Det konservative Mindretal skriver, at man intet Ønske har om at ændre Arbejdsløshedslovens § 31. Jeg synes, at det afgørende her burde være, at det Udvalg, der administrerer Loven, enstemmigt har indstillet, at der skete en Ændring paa dette Punkt. Det er det, Lovforslaget gaar ud paa, og det forekommer mig, at naar det sagkyndige Udvalg søger Bestemmelsen ændret for at faa den til at virke, burde Rigsdagen følge det. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at naa til Enighed i Udvalget, men skal paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget.

Søren P. Larsen: I Udvalget har vi faaet visse Oplysninger, bl. a. om Arbejdsløshedsfondens økonomiske Stilling. Der er jo i Lovforslagets § 1, Stk. 8, indsat en Bestemmelse om, at Tilskuddet fra Arbejdsløshedsfonden til Nødhjælpsarbejder skal hæves fra 30 til 40 pCt. af den for det paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Det havde derfor sin Betydning for Udvalget at faa at vide, hvorledes Arbejdsløshedsfondens økonomiske Stilling er, og efter de Oplysninger, der har været forelagt, skal Arbejdsløshedsfonden pr. 31. Marts 1935 have haft en Gæld paa 19 Mill. Kr. og en Formue paa 6,7 Mill. Kr., saaledes at Fonden har en negativ Kassebeholdning paa 12,2 Mill. Kr.; og hvis man regner med Underskuddet i Aarets Løb, som man formener vil blive 1,7 Mill. Kr. plus det Beløb, der medgaar til Forrentning af den stigende Gæld, vil man kunne se, at en Kassebeholdning, der er negativ med en 14—15—16 Mill. Kr., er den økonomiske Baggrund for Regeringsforslaget, der gaar ud paa at forøge Tilskuddet fra Arbejdsløshedsfonden til Nødhjælpsarbejder.

Vi beklager, at Regeringen vil bryde den Linie, der blev fastlagt, da Arbejdsløshedsloven af 1932 blev gennemført saa at sige enstemmigt her i Rigsdagen, og vi mener ikke, at der over for os i Udvalget har foreligget Materiale, Oplysninger eller Motiver, som gør det ønskeligt at fravige den Linie, som blev fastlagt dengang, og som der kunde skabes Enighed om. Dertil kommer yderligere, at der jo ligger flere Forslag fra Regeringen til Ændring af Arbejdsløshedslovgivningen, ligesom det i Fredags af Ordføreren blev bebudet, at der vilde komme endnu flere. Vi mener, det

havde været bedre, om Regeringen havde samlet alt, hvad den havde af Ønsker vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen, og forelagt det samlet for Rigsdagen, saa vi ikke skulde gaa til en stykvis Reformering. Vi mente ogsaa, at der ved den i 1932 og 1933 gennemførte Arbejdsløshedslovgivning var skabt et Grundlag, som kunde bære et Stykke frem i Tiden, og det var jo ret faste og autoritative Udtalelser, der fremkom dengang. Derfor kan vi ikke medvirke til Lovforslagets Vedtagelse.

Boeck-Hansen: Aarsagen til dette Lovforslag skulde jo ganske særlig være den, at Loven er blevet anvendt for lidt, og man mener, at det skulde blive bedre, hvis man forhøjede Arbejdslønnen, saaledes at den kom op paa den normale Arbejdsløn. Og det kan jo godt være, at Aarsagen er den, at Folk har holdt sig borte fra dette Nødhjælpsarbejde. Men hvorfor har de holdt sig borte? Det kunde jo tænkes, at Fagforeningerne i Almindelighed har ment, at det var en ganske urigtig Lov, saaledes at deres Medlemmer har faaet den Opfattelse, at det var ukollegialt, ukammeratligt at gaa i Arbejde under saadanne Vilkaar, og at det er derfor, de har holdt sig borte. Men er det nu rigtigt af Fagforeningerne at sige dette til deres Medlemmer? Ja, det er jo en anden Sag. Er det alligevel ikke bedre at faa Arbejde til nedsat Arbejdsløn end at faa Understøttelse? De vedkommende bliver dog, til Trods for denne Nedsækering, betydelig bedre stillet end ved at gaa paa Understøttelse, og ganske særlig de, der har opbrugt deres Understøttelse. Men hvorom alting er, ogsaa her gælder det, at vi har ikke nogen Interesse i at faa gennemført et Lovforslag, som vi ikke har kunnet parallelisere med de andre Love, og jeg mener, at naar vi ikke har kunnet faa gennemført at kunne gøre dete, saa kan vi ikke anbefale at stemme for en Ændring af § 31 i Arbejdsløshedsloven.

Der henvises her ogsaa stadig til en Overenskomst, som hidtil ikke har været offentliggjort, og man maa vel derfor nok sige, at den lovgivende Forsamling ikke er tilstrækkelig godt oplyst om, hvordan Loven egentlig vil virke, naar man ikke kender denne Overenskomst. Jeg maa derfor fra raade at stemme for et Lovforslag, hvorom der ikke er givet Oplysninger til Bunds.

Nøhr: Arbejdsløsheden er desværre stadig saa stor, at ethvert lille Skridt til